

Reggelenként...

Reggelenként nagy mélységekből
kapaszkodom fel, szédelegve.
Nem is tudom, miért kelek föl,
egy ízemnek nincs erre kedve,
mert olyan jó lenne a gödörben,
a veremben, honnan kímászom!
Nagy nyugalom ül, hallgat körben,
s tűnődhetem az elmúláson.
Oly sok mindenről álmodoztam,
s nem lett enyém, hiába kértem
Feladom hát a harcot mostan.
Elég volt!

Segíts hát nem élnem!

BÉNYEI JÓZSEF

Úgy is

Felc már Vagy még annyi se
Ki szabja meg Ki méri le
Ki lát az évek mélyire
Nem köt és nem véd semmise

Mindegy neked ha sok kevés
sűrűbb az élő szenvedés
szíved fölé feszítve kés
figyel és tudja meddig élsz

Órák keresztje Golgotád
mér földes lábú a világ
a csönd tankja tiporna rád
nem véd meg könnyel az anyád

Mindegy hogy hátra mennyi van
így is úgy is mosolytalan
így is úgy is örömtelen
halálodig reménytelen